

عنوان مقاله:

کاربرد هیومیک اسید و کود بیولوژیک ازته و جلبک دریایی بر شاخص های رشد و عملکرد گل در گیاه گلرنگ (carthamus tinctorius) در شرایط آب و هوایی اراک

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی دانش و فناوری علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

غلامرضا نادری - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی اراک،

مسعود میرزایی - دانشجوی کارشناسی مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی

هانیه بخشی - دانشجوی کارشناسی مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی

ملینا سحرخیز - دانشجوی کارشناسی مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی

علی احمدی - دانشجوی کارشناسی مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی

خلاصه مقاله:

کشت دانه های روغنی همیشه بخش مهمی از فعالیت های کشاورزان را تشکیل می داده است. اهمیت آن امروزه در کشور ما باتوجه به میزان مصرف روغن بیش از پیش آشکار می باشد. (خواجه پور. ۱۳۷۰ و برزگر . ۱۳۷۸). گلرنگ گیاهی از خانواده استراسه می باشد و خصوصیات مطلوب و خاص این گیاه نظیر خواص طبی، صنعتی، غذایی، کیفیت بالای روغن دانه به جهت وجود بیش از ۸۰ درصد اسیدهای چرب غیراشباع به خصوص اسیدچرب لینولئیک و اولئیک، مقاومت بال به شوری و خشکی، نیاز رطوبتی کم، سازگاری وسیع ه درجه حرارت های پایین زمستان و بالای تابستان و فصل رشد و نمو کوتاه در کشت تابستانه از جمله مواردی است که گلرنگ را بعنوان یک گیاه روغنی باارزش مطرح ساخته است (احمدی و امید، ۱۳۷۳). در این آزمایش تاثیر هیومیک اسید و کود بیولوژیک ازته و عصاره جلبک دریایی بر عملکرد و اجزای عملکرد گلرنگ بهاره در مزرعه ای در ۵ کیلومتری جنوب شرقی اراک جاده خمین اجرا گردید. نتایج نشان داد بر طبق نتایج حاصل از تجزیه واریانس ارتفاع بوته در گیاه گلرنگ مشخص گردید مصرف کودهای مختلف شامل کود بیولوژیک (نیتروکسین)، کودشیمیایی، اسید هیومیک، جلبک دریایی و ترکیب آنها بر صفات مورد بررسی تاثیر مثبت داشته و بیشترین تاثیر را کودهای شیمیایی داشته اند و پس از آن کودهای بیولوژیک ترکیبی بیشترین تاثیر را داشته و با توجه به اختلاف تاثیر کودهای شیمیایی با کودهای بیولوژیک کودهای ترکیبی بیولوژیک پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

کود بیولوژیک نیتروکسین، جلبک دریایی، هیومیک اسید، گلرنگ، شاخص های رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1849961>

